

NA
STIČIŠČU
DISKRIMINACIJ

Spletno usposabljanje o presečni diskriminaciji

1. Stereotipi, moč in diskriminacija

Namen sklopa je spoznati osnovne koncepte in izraze s področja stereotipov in predsodkov ter na njih osnovanih vrst diskriminacije. Po zaključku sklopa boste:

- znali definirati osnovne pojme, kot so stereotipi, predsodki, nezavedna pristranskost in dinamika moči,
- prepoznali, kako ignoriranje in neaktivnost glede nepravične ali neenake obravnave posameznikov_c pripelje do diskriminacije,
- prepoznali primere različnih vrst diskriminacij,
- začeli raziskovati, kje ležijo vaše nezavedne pristranskosti.

1.1 Stereotipi

Vsaka oseba se na dnevni ravni sooča s številnimi enostavnimi in kompleksnimi nalogami in izzivi, ki ji nudijo gromozansko število možnosti. Če bi oseba želela vse te možnosti dobro pretehtati, jih med seboj primerjati in poiskati najboljšo odločitev, bi bila v nenehnem stanju tesnobe in zaskrbljenosti, kaj storiti. Da si oseba zagotovi relativno gotovost, si ustvari okvir, znotraj katerega si poenostavi kompleksne pojave in si ustvari realnost, ki ji omogoča enostavnejše sprejemanje odločitev.

Stereotipi poenostavljajo in sistematizirajo informacije in svet okoli nas. Kot posledica tega kognitivnega procesa je informacije lažje identificirati, priklicati v naš spomin, predvideti njihov vpliv in na njih reagirati.

S stereotipi vseh vrst, bodisi glede spolov, etnične ali verske pripadnosti, rase, starosti, hendikepiranosti ali katerekoli druge osebne okoliščine, se soočamo od rojstva dalje.

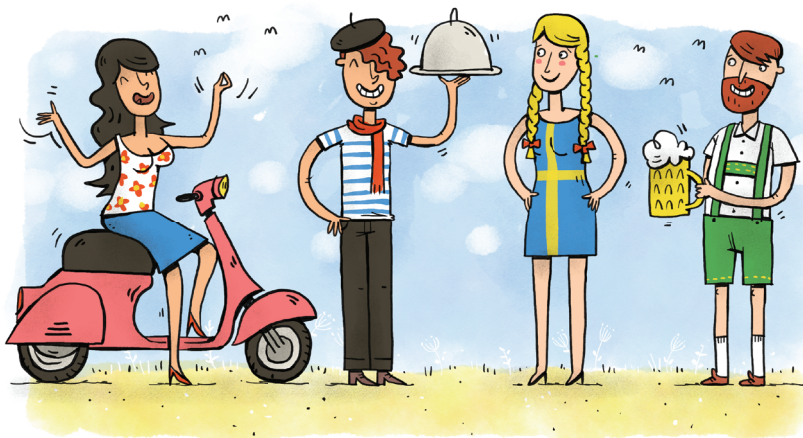
Poglejmo si nekaj primerov stereotipov:

- **Pes je zvesta žival.**
- **Švicarji_ke so natančni_e, Francozi_nje pa dobro kuhajo.**
- **Romi radi kradejo.**
- **Lisice so zvite.**
- **Moški so močni, ženske pa nežne.**
- **Vsi temnopolti dobro plešejo.**

Razmisli

- Za katere od teh stereotipov si že slišal_a?
- Misliš, da so vse izjave stereotipi?
- Misliš, da ti stereotipi lahko vplivajo na tvoje razmišljanje in ravnanje v odnosu z omenjenimi skupinami?

Stereotipi torej nastanejo, ker ljudi kategoriziramo v skupine, nato pa vsem v ustvarjeni kategoriji pripišemo določene lastnosti in načine obnašanja. Kategorije si ustvarimo na podlagi lastnih izkušenj in na podlagi sporočil, ki jih prejemamo iz okolice. Ko razmišljamo o osebi, ki pripada določeni kategoriji, vidimo le posplošene, omejene in pogosto nepreverjene informacije glede pričakovanega obnašanja te osebe, zanemarimo pa njihove individualne značilnosti in posebnosti.

Zanimivo pri stereotipih je, da vsaka skupina drugim skupinam pripisuje stereotipne lastnosti. To pomeni, da za vsako od »naših« skupin tudi obstajajo stereotipi. Toda »mi«, ki smo del te skupine, sebe ne dojemamo stereotipno in enovito, temveč pripadnike »naše« skupine vidimo kot raznovrstne. Naše stereotipno razmišljanje je usmerjeno na druge skupine, ki jih dojemamo kot homogene.

Ni nujno, da vse stereotipe razumemo kot negativne ali kritične. Tako je v primeru temnopoltih, ki dobro plešejo, ali Francozov, ki dobro kuhajo. Toda to ne pomeni, da se s to našo predpostavko poistoveti vsak posameznik v tisti skupini. Ali pa da vsaka posameznica to našo predstavo vidi kot pozitivno.

Predstavljaljaj si naslednjo situacijo. Si kadrovnik_ca in na razgovoru za tajnika_co se pogovarjaš z naslednjimi osebami:

Sebastjan je belopolti mlad moški, ki ima na belo pobarvane lase in dolgo, temno, gosto brado. Na obeh rokah je tetoviran, nosi veliko prstanov, masivnih, mogoče je na enem podoba lobanje. Govori z naglasom.

Sonja je belopolta ženska srednjih let, ima svetlo rjave lase, splete v čop. Je naličena, a ne pretirano. V obeh ušesih nosi diskretne zlate bunkice. Njeni nohti so nalakirani s svetlo roza lakom, na prstancu nosi prstan. Oblečena je v siv kostim z roza srajco. Govori tekoče in ubrano.

Cynthia je temnopolta ženska srednjih let. Nosi pisan naglavni trak, nad katerim se dvigujejo v visoko figo speti dredi. Nosi viseče pisane uhane. Pisana so tudi njena oblačila, ustnice ima namazane z rdečo šminko. Govori tekoče in ubrano.

Razmisli, koga od teh treh oseb bi izbral za prosto delovno mesto? Bi se odločil_a na podlagi stereotipnih predpostavk o tem, »kakšni so ljudje«, ki so tetovirani, pobarvani na belo, imajo drede, govorijo z naglasom, se vpadljivo ali nevpadljivo predstavljajo okolici? Ali morda na podlagi spola, ker so ženske »bolj primerne« za tajniška opravila? Ali barve kože?

Primer nakazuje težavo odločanja na podlagi stereotipov: privede lahko do napačnih odločitev in diskriminatornih praks.

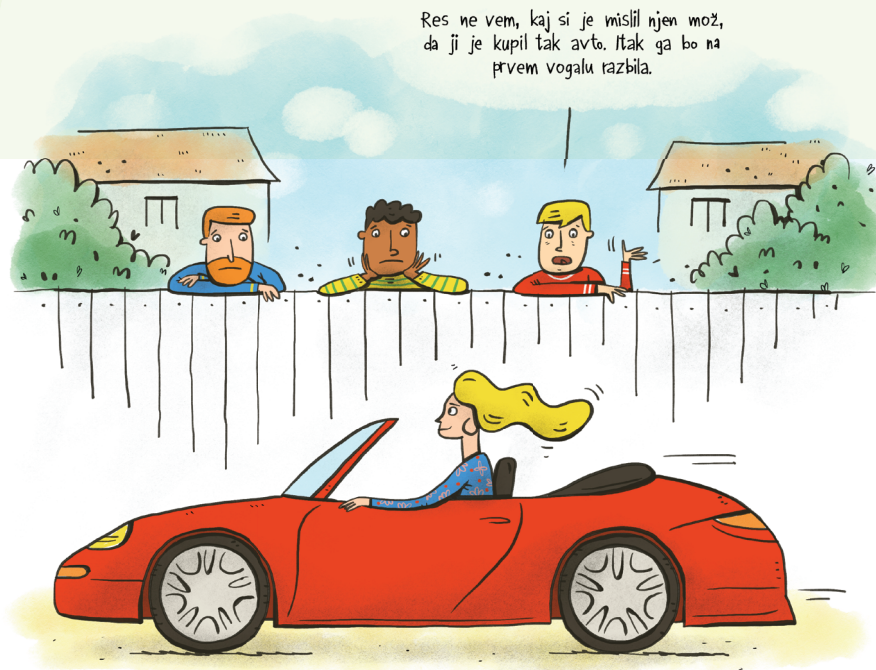
1.2 Predsodki

Tako kot stereotipi so tudi predsodki nepreverjena, neupravičena in neargumentirana mnenja o drugih skupinah in ljudeh, ki pripadajo tem skupinam. Za razliko od stereotipov pa predsodke spremljajo še negativna čustva in odnos do oseb, izključno zaradi njihovega pripadanja določeni skupini. Spremlja jih tudi občutek manjvrednosti teh oseb, kar posledično pripelje do nespoštljivega, nestrpnega, ponižujočega in prezirljivega odnosa. Kot stereotipi tudi predsodki temeljijo na barvi kože, etnične pripadnosti, spola, vere, nacionalnosti, kulture, spolne usmerjenosti, starosti, hendikepa itd.

Poglejmo si nekaj primerov predsodkov:

- **Blondinke so neumne.**
- **Vsi muslimani podpirajo ekstremistične ideje.**
- **Vsi politiki so pokvarjeni in nikomur ni za zaupati.**
- **Temnopolte ženske so neprestano jezne.**
- **Geji so promiskuitetni, zato bi jih bilo treba zdraviti.**

Razmisli

- Za katere od teh predsodkov si že slišal_a?
- Misliš, da so vse izjave predsodki?
- Se strinjaš, da je ideal zahodne družbe zdrav belopolt moški srednjih let, heteroseksualen, pripadnik krščanske vere, srednjega ali višjega družbenega razreda? In da so prav te idealizirane osebne okoliščine vzrok za največ predsodkov v zahodnih družbah?

Med bolj pogoste predsodke sodijo rasizem (odklonilen odnos do določenih oseb na podlagi barve kože), seksizem (poudarjane večvrednosti enega spola), starizem in gerontofobija (strah pred starimi ljudmi in staranjem), homofobija (strah pred homoseksualci), islamofobija (strah pred muslimani in islamom), ksenofobija (strah pred tujci), abilizem (diskriminacija do ljudi s telesnimi, intelektualnimi ali duševnimi motnjami), in verski predsodki (strah pred osebami druge verske pripadnosti).

Ker predsodke spremljajo močna čustva, so bolj nevarni od stereotipov. Neredko se jih uporablja kot izgovor za dejanja agresije, opravičevanja sistematičnega nasilja ali diskriminacije ter ohranjanja neenakomerne porazdelitve moči v družbi.

Stereotipi in vrednotenje drugih na podlagi predsodkov se lahko stopnjuje:

- zbijanje šal na račun »manjvrednih« kategorij oseb,
- izogibanje medosebnim odnosom ali celo stikom,
- diskriminacija do pripadnikov drugih skupin,
- fizično nasilje,
- genocid.

1.3 Nezavedna pristranskost

Morda si pri branju o stereotipih zamahnil_a z roko in ugotovila_a, da se vse omenjeno tebe ne tiče, da takih pavšalnih in negativnih predstav o drugih nimaš. A dejstvo je, da vsi bolehamo za pojavom, ki se mu reče nezavedna pristranskost, ki torej ni posledica naših namernih ali zavednih odločitev. Povedano drugače: vsak od nas ima nezavedna prepričanja glede določenih skupin v družbi, povezano z že omenjenim dejstvom, da svet kategoriziramo, da lažje sprejemamo vsakodnevne odločitve. Nezavedna pristranskost se začne razvijati že v mladih letih in vpliva na naše odločanje, čeprav se tega ne zavedamo.

Predstavljalj si naslednje situacije in razmisli, če so resnične ali izmišljene.

Tomaž je s svojo sodelavko Jano zamenjal podpis v elektronski pošti. S strankami je komuniciral na enak način kot vedno, le podpisoval se je kot Jana. Izkazalo se je, da so iznenada vse stranke začele dvomiti v njegovo sposobnost, do njega so bile vzvišene, nekdo ga je celo vprašal, če je samska. Jana, ki so ji pred tem očitali počasnost, pa še nikoli ni bila tako produktivna pri svojem delu. Tomažu se je posvetilo, zakaj je bila Jana pri svojem delu počasnejša kot on: ves čas se je soočala s prepričevanjem strank, da svoje delo opravlja dobro, da so njeni predlogi tehtni in da je strokovna. Posledično je bila manj učinkovita. Kot je bil sedaj on, le na podlagi tega, ker je podpisoval »napačno«, žensko ime. Ne glede na to, da se način njegovega dela v ničemer ni spremenil. Kot tudi ne Janinega, le vsi so bili prepričani, da je moški.

Ekonomisti z univerze Berkeley v Kaliforniji so naredili poizkus. Več sto delodajalcem so poslali več deset tisoč prijav za službo, polovico so jih podpisali s tipičnimi belopoltnimi imeni kot sta Emily ali Greg, polovico pa s tipičnimi temnopoltnimi imeni kot sta Jamal ali Lakisha. Fiktivne temnopolte prijavitelje_ice so za 10 % manjkrat poklicali na razgovor, čeprav so bile njihove prijave na delovno mesto primerljive s prijavi fiktivnih belopoltnih prijaviteljev_ic.

V mošeji v Kanadi je bilo ubitih 6 oseb, skoraj 20 jih je bilo ranjenih. Prva poročila o dogodku so nakazovala, da je policija pridržala 2 osebi, 1 v Kanadi rojenega belopoltega moškega in 1 v Maroku rojenega moškega. Nekateri mediji so v javnost poslali sporočilo, da je osumljenec maroški moški. V realnosti je streljal belopolti francoski Kanadčan, Kanadčan maroškega porekla pa je poklical policijo, ko je slišal strele. Ko je policija prispela na mesto streljanja, ga je pridržala.

Odgovor:

Vse tri situacije so resnične in so odraz nezavedne pristranskosti vpletenih, ki je pripeljala do različnih vrst predsodkov: seksizma, rasizma in islamofobije. Prikazujejo posledice nezavedne pristranskosti, ki so v vseh treh primerih diskriminatorne. Ko se nezavedna pristranskost združi z močjo in privilegijem, kombinacija lahko privede do nepravilnih posledic za najbolj ranljive in marginalizirane dele prebivalstva.

Ker je nezavedna pristranskost nezavedna, je prvi korak k njeni odpravi zavedanje, da obstaja v vsakem od nas. Temu sledijo naslednji koraki:

- *identifikacija lastnih pristranskosti, ki vodijo do negativnih stereotipov ali celo predsodkov, ki jih gojimo do drugih,*
- *zavedanje in pazljivost, da je večja možnost, da ignoriramo lastno pristranskost, ko smo pod pritiskom ali ko moramo odločitve sprejeti na hitro; v takih primerih je dobro malo postati, ponovno oceniti situacijo in šele nato sprejeti odločitev,*
- *razmislek, kako bi se sami počutili, če bi druge osebe ali skupine nas stereotipizirale na način, kot mi njih,*
- *upočasnitev sklepanja, stereotipnega, glede drugih, in sicer na način, da razmislimo o vseh posameznikih iz določene skupine, ki tovrstnemu vzorcu ne ustrezajo, bodisi prijatelji, znanci ali znane osebe,*
- *potrditev zavedanja, da je vsak posameznik_ca samosvoj_a, z značilnostmi, ki ga_jo ločujejo od drugih oseb iz te skupine,*
- *spreminjanje izrečenih sporočil od takih, ki izključujejo na podlagi spola, barve kože, etnične pripadnosti, spolne usmerjenosti itd., do onih, ki so vključujoči,*
- *ponovitev vaje: odpravljanje nezavedne pristranskosti je proces, ki traja in ki zahteva nenehno prevpraševanje in delo na sebi.*

1.4 Moč

Moč je zmožnost vplivanja na obnašanje in delovanje oseb. Moč je lahko videna kot nepravilna ali zlonamerna, kar pa ne spremeni dejstva, da ljudje kot družbena bitja uporabljajo moč za dosego svojih ciljev. Moč je lahko med drugim posledica avtoritete, družbenega razreda ali materialnega položaja, osebne karizme, znanja ali strokovnosti ali prisile (nasilja ali zakona).

Enakomerno porazdeljena moč v družbi je predpogoj za njeno enakopravnost in pravičnost. Moč je odnosna in medosebna, zato govorimo o razmerju moči med osebami oziroma skupinami v določenem odnosu. Vse strani v odnosu imajo določene mero moči, vprašanje pa je, kolikšna je njihova relativna moč – enaka ali neenaka, konstantna ali se spreminja s časom.

Žal je nemogoče trditi o trendu enakomernejše porazdelitve moči, saj je moč vedno bolj skoncentrirana v rokah peščice. To pomeni, da imajo nekatere skupine oseb omejene pravice, možnosti ali priložnosti. To so lahko ženske, etnične ali verske manjšine, hendikepirane osebe, nebinarne osebe, osebe drugih ras itd. Stereotipi in stereotipne vloge ohranjajo neenakomerno porazdeljeno moč v družbi, vplivajo pa lahko na pravico do glasovanja, pravico do govora, dostop do izobrazbe in zdravstvene oskrbe, do spodobnih bivalnih razmer, do svobode gibanja itd. Lahko pa je tudi zakonodaja tista, ki ohranja neenakomerno porazdeljeno moč.

Obstajajo različne vrste moči:

- **moč nad:** je podobna nadvladi nekoga nad nekom drugim. Gre za omejevanje možnosti druge osebe skozi vsakodnevne prakse, nekritično reproducirane tradicije,
- **moč skupaj z:** družbena ali politična moč, ki predpostavlja skupno razumevanje cilja in zmožnost sodelovanja v boju za doseganje telega skupnega cilja,
- **notranja moč:** zmožnost posameznika, da razume sebe, svoj položaj in notranjo moč, da vpliva na lastno življenje oz. sprejme spremembe; to vključuje samozavedanje, samospoštovanje, jasno identiteto in odločnost,
- **moč za:** okrepljena oseba ima moč za spremembe, moč za preoblikovanje tradicionalnih praks, ki temeljijo na »moči nad«, kot tudi zmožnost dostopa do in nadzora nad proizvodnimi sredstvi.

Predstavljalj si naslednje situacije in razmisli, če v njih govorimo o neenakomerno porazdeljeni moči.

Javna ustanova razpiše projekt za nevladne organizacije. V razpisu piše, da imajo nevladne organizacije 1 mesec časa za oddajo prijave, ustanova pa ima potem 2 meseca časa za objavo rezultatov razpisa. Ko nevladna organizacija zamudi 1 dan z oddajo vloge, njene vloge ne sprejmejo v obravnavo. Ko javna ustanova zamudi 1 mesec z objavo rezultatov, nevladnim organizacijam pošlje informacijo, da zaradi velikega števila vlog zamuja in prosi za razumevanje.

Čakalne vrste za pregled okvare kolka so zelo dolge. Oseba A je premožna in si lahko privošči pregled pri privatnem ortopedu, lahko tudi za operacijo v zasebnem zdravstvu. Oseba B nima dovolj denarja in v javnem zdravstvu čaka na pregled. V vmesnem času se ji stanje toliko poslabša, da ne more opravljati svojega dela in izgubi službo.

Mark in Jan imata težave pri matematiki. Markovi starši najamejo inštruktorico, Janovi si tega ne morejo privoščiti. Mark popravi negativno oceno, Jan ima konec leta popravni izpit. Njegova starša nimata visoke izobrazbe in mu sama ne znata pomagati pri učenju, zato Jan ponavlja razred. S pomočjo inštruktorjev Mark zaključi šolanje in gre na zasebno univerzo, kjer je šolnina draga. Janu ne uspe popraviti matematike, nezadostno oceno dobi tudi iz fizike in geografije, zato preneha s šolanjem in se zaposli kot delavec na gradbišču.

Odgovor:

Vsi trije primeri odražajo neenakomerno porazdeljeno moč, ki negativno vpliva na tiste, ki imajo relativno manj moči.

1.5 Diskriminacija

Diskriminacija je vsako neupravičeno dejansko ali pravno neenako obravnavanje brez objektivnega razloga, osnovano na osebnih okoliščinah oseb. Na podlagi teh okoliščin, bodisi spola, spolne usmerjenosti, barve kože, etnične pripadnosti, migrantskega statusa itd. in z njimi povezanimi stereotipi in predsodki, pride do slabše obravnave, ki ogroža, omejuje ali onemogoča uživanje ali uresničevanje človekovih pravic in temeljnih svoboščin, drugih pravic, pravnih interesov in ugodnosti.

Poznamo več vrst diskriminacije.

Neposredna diskriminacija

- Neenakopravnost v zakonu, politikah ali pri obravnavi osebe ali skupine, osnovano na njenem/njegovem spolu.
- Jo najlažje prepoznamo in odpravimo.
- Primer: v nekaterih državah ženske ne smejo posedovati zemljišča. Pravica do dedovanja zemlje v 35 državah sveta še vedno ni izenačena med ženskami in moškimi.

Posredna diskriminacija

- Enakopravna obravnava vseh je zagotovljena v zakonih in politikah, vendar imajo v realnosti posameznice in posamezniki neenake možnosti in priložnosti.
- Do tega lahko pride zaradi nezavednih in globoko ponotranjenih predsodkov ali spolnih stereotipov.
- Primer: ukrepi za zavezitev covid-19, vezani na zaprtje šol in vrtcev, so v večji meri vplivali na ženske, saj so skladno s spolnimi vlogami one v večji meri prevzemale skrb in šolanje otrok.

Večkratna diskriminacija

- Nekateri ljudje so diskriminirani na podlagi več osebnih okoliščin. Ta pojav se lahko kaže na dva načina. V prvem primeru je oseba diskriminirana na več področjih ločeno. V drugem primeru, ki mu rečemo presečna diskriminacija, pa se diskriminacije ne seštevajo, temveč se množijo.
- Primer: migrantka iz Afganistana je v Sloveniji diskriminirana na podlagi spola, verske pripadnosti in migrantskega statusa. Lahko je ločeno diskriminirana, na primer v primeru, če zaradi verskih prepričanj prosi za žensko ginekologinjo, a njene prošnje ignorirajo, v drugem primeru pa je ob iskanju stanovanja zaradi njenega migrantskega

statusa nihče ne želi kot najemnico. Če jo pri razgovoru za službo ne vzamejo, ker je ženska in bo verjetno kmalu imela otroke, poleg tega pa jih bo kot muslimanka imela veliko in bo ves čas na porodniškem dopustu, gre za presečno diskriminacijo.

Poznamo tudi **pozitivno diskriminacijo**. Ta vključuje ukrepe, s katerimi ranljivim družbenim skupinam začasno omogočimo ugodnejši položaj, da bi ta prispeval k zagotovitvi enakih možnosti. Navadno gre za zamejene in časovno začasne ukrepe. Primeri takšnih ukrepov so spolne kvote na volitvah, zaposlitvene kvote za invalide, kvote za sprejem študentov_k iz manjšinskih ali prikrajšanih skupin, prednosti pri zaposlovanju mladih in podobno.

Diskriminacija lahko vpliva na različne vidike življenja, vključno z zaposlovanjem, izobraževanjem, stanovanjskimi razmerami, zdravstveno oskrbo in pravno zaščito. Vodi do hudih psihičnih, fizioloških in širših družbenih negativnih posledic.

Diskriminacija ohranja privilegije ene skupine v odnosu do preostalih (diskriminiranih) skupin ali posameznikov_ic. Diskriminacija je element ohranjanja razmerij moči v družbi. Pogosto pride do verižne reakcije, nekakšnega začaranega kroga diskriminacije, kot je prikazano v spodnjem prikazu. Diskriminacija na eni strani lahko vodi do poslabšanja položaja posameznika_ce ali skupine na drugih področjih.

Začarani krog diskriminacije

Predstavljaljaj si naslednje situacije in razmisli, če v naslednjih primerih obstaja sum diskriminacije.

1. Na razgovoru za službo v podjetju za računalniško programiranje vodja oddelka vpraša kandidatko, ali namerava v bližnji prihodnosti imeti otroke.
2. Lastnik restavracije zavrne postrežbo osebi, ker ta nosi versko pokrivalo.
3. Sodelavec od vas vedno pričakuje, da boste vi pripravili pogostitev za sestanke, saj ste najmlajši v ekipi.
4. Lokalni športni klub objavi razpored treningov. Za treninge žensk so zmanjšali število ur, saj ženske na trenirajo tako resno kot moški.
5. Vodja oddelka vas prosi, da prevzamete dodatne naloge. Verjame v vaše sposobnosti, da se kot mlajši_a zaposleni_a lahko hitreje učite novih tehnologij.
6. Mladinska delavka organizira delavnice o finančni pismenosti posebej za mlade, ki prihajajo iz socialno ogroženih okolij.
7. Marko se prijavi na delovno mesto receptorja. Zaposlovalec ga zavrne, saj ima močan naglas, ki bi po mnenju zaposlovalca lahko otežil komunikacijo s strankami.
8. Mateja in Luka sta enako izpolnjevala predpisana merila za zaposlitev v kemijskem inštitutu. Inštitut ima v veljavi poseben ukrep za odstranitev objektivnih ovir za neuravnoteženo zastopanost spolov. Na podlagi kvot so v podjetju zaposlili Matejo.
9. Mladinski delavec na delavnici o zaposlitvah svetuje mladim, ki prihajajo iz manjšinskih etničnih skupin, naj ne omenjajo svoje etnične pripadnosti v življenjepisu.

Odgovori:

1. *Vprašanje je diskriminatorno, saj se nanaša na osebno življenje in družinske načrte. Ti ne bi smeli vplivati na zaposlitvene odločitve. Gre za diskriminacijo na podlagi spola, saj se pogosto sprašuje ženske.*
2. *Zavrnitev postrežbe na podlagi nošenja verskega pokrivala je primer diskriminacije, saj temelji na verski pripadnosti posameznika.*
3. *Čeprav je to morda neprijetno in se zdi nepravilno, da ste ravno vi tisti, ki morate pripravljati kavo, pa to ni nujno diskriminacija, razen če se to pričakuje le zaradi vašega spola, rase ali druge osebne lastnosti. Če je to zaradi vaše starosti ali statusa najmlajšega, to ni po definiciji diskriminacija, lahko pa je primer neenake obravnave.*
4. *To je jasen primer spolne diskriminacije, saj temelji na stereotipih o spolu in neenakovrednostih v športu.*
5. *Čeprav to lahko dojemate kot dodatno breme, to ni diskriminacija. Od vas se pričakuje, da prevzamete naloge v skladu z svojimi znanji in sposobnostmi. Ta primer bi lahko bil diskriminatoren, če bi bili izbrani samo na podlagi starosti, brez upoštevanja vaših dejanskih sposobnosti ali znanj.*
6. *To ni diskriminacija, saj mladinska delavka cilja na posebno potrebo določene skupine mladih, ki morda nima enakih možnosti za učenje o financah kot njihovi vrstniki iz družin z boljšim ekonomskim položajem.*
7. *Čeprav je komunikativna sposobnost pomembna, je to lahko primer diskriminacije na podlagi narodnosti, še posebej, če Markov naglas dejansko ne vpliva na razumljivost ali njegove komunikacijske sposobnosti.*
8. *Gre za primer pozitivne diskriminacije, saj so dali prednost osebi tistega spola, ki je zastopana v manjšem številu.*
9. *Čeprav želi mladinski delavec zaščititi mlade pred možno diskriminacijo, pa je svetovanje, naj mladi skrivajo svojo identiteto, samo po sebi diskriminatorno. S svojim ravnanjem mladinski delavec utrjuje sistemske neenakosti, namesto da bi se boril proti njim.*

NA STIČIŠČU DISKRIMINACIJ

Vsebina je del e-usposabljanja Presečna diskriminacija v mladinskem delu, ki ga je pripravil Forum za enakopraven razvoj v sodelovanju s projektnimi partnerji Zavod Global, Nosotras Onlus in Asociatia Pro Democratia.

Glavni avtorici: Ana Kalin in Patricija Škornik Vrtič

Urednica: Darja Sekula Krstič

Jezikovni pregled: Grens-Tim, d.o.o.

Ilustracije: Jaka Vukotič

Oblikovanje: Mrož d.o.o.

Financirala Evropska unija. Vendar so izražena stališča in mnenja zgolj stališča in mnenja avtorjev_ic in ne odražajo nujno stališč in mnenj Evropske unije ali Nacionalne agencije. Zanje ne moreta biti odgovorna niti Evropska unija niti Nacionalna agencija.